

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 12 listopada 2002 r.

w sprawie szczegółowych kryteriów uznawania za pomoc publiczną niektórych rodzajów przysporzeń na rzecz przedsiębiorcy.

Na podstawie art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz. U. Nr 141, poz. 1177) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe kryteria uznawania za pomoc publiczną, zwaną dalej „pomocą”, przysporzenia korzyści finansowych dokonanego na rzecz przedsiębiorcy w formie:

- 1) dokapitalizowania przedsiębiorcy, w tym przez nabycie akcji lub udziałów tego przedsiębiorcy;
- 2) umorzenia zaległości wobec sektora finansów publicznych;

- 3) udzielenia gwarancji lub poręczenia;
- 4) udzielenia kredytu lub pożyczki.

§ 2. 1. Dokapitalizowanie, o którym mowa w § 1 pkt 1, uznaje się za pomoc w następujących przypadkach:

- 1) sytuacja finansowa przedsiębiorcy, z uwzględnieniem wielkości jego zadłużenia oraz sytuacji sektora, w którym działa, powoduje, że kwota, którą dokapitalizowano przedsiębiorcę, nie zwróci się w odpowiednim czasie w postaci dywidend lub zwyżki wartości udziałów lub akcji;

- 2) z powodu niewystarczającego poziomu przepływów pieniężnych przedsiębiorca nie uzyskałby na rynku środków finansowych do podwyższenia kapitału;
- 3) ma ono charakter krótkoterminowy, z określonym z góry terminem i ceną odsprzedaży w celu umorzenia;
- 4) wskutek dokapitalizowania spółki, w której akcjonariuszami lub udziałowcami są zarówno przedsiębiorcy niebędący przedsiębiorcami publicznymi, jak i przedsiębiorcy publiczni, Skarb Państwa, jednostka samorządu terytorialnego lub przedsiębiorca publiczny stanie się podmiotem dominującym w rozumieniu przepisów o publicznym obrocie papierami wartościowymi;
- 5) organ udzielający pomocy nabywa udziały lub akcje w spółce handlowej o wartości przewyższającej sumę aktywów netto spółki.

2. Za pomoc uznaje się również dokapitalizowanie przez organ udzielający pomocy nowo utworzonego przedsiębiorcy, który przejmie od przedsiębiorcy zagrożonego upadłością, w całości lub w części, prowadzenie działalności gospodarczej przynoszącej straty.

§ 3. Umorzenie zaległości wobec sektora finansów publicznych uznaje się za pomoc, z wyjątkiem przypadków, gdy:

- 1) zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że w postępowaniu egzekucyjnym nie uzyska się kwoty przewyższającej wydatki egzekucyjne;
- 2) kwota zaległości nie przekracza pięciokrotnej wartości kosztów upomnienia w postępowaniu egzekucyjnym.

§ 4. 1. Pomoc w formie gwarancji lub poręczenia może być udzielona dłużnikowi lub wierzycielowi.

2. Udzielenie gwarancji lub poręczenia uznaje się za pomoc dla dłużnika w następujących przypadkach:

- 1) dłużnik jest przedsiębiorcą w trudnej sytuacji ekonomicznej w rozumieniu art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców;

- 2) dłużnik nie ma zdolności kredytowej w rozumieniu art. 70 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, Nr 126, poz. 1070, Nr 141, poz. 1178, Nr 144, poz. 1208, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1385 i 1387);

- 3) opłata prowizyjna za ich udzielenie jest niższa od oferowanej na rynku;
- 4) dotyczą one kwoty przekraczającej 80% wartości zobowiązania.

3. Udzielenie gwarancji lub poręczenia uznaje się za pomoc dla wierzyciela, w przypadkach gdy prowadzi do zmniejszenia ryzyka niewykonania zobowiązania, w szczególności gdy:

- 1) gwarancja lub poręczenie zostały udzielone w stosunku do zobowiązania, które powstało przed ich udzieleniem, bez zmiany warunków tego zobowiązania;
- 2) gwarantowane lub poręczone zobowiązanie zostało zaciągnięte u tego samego wierzyciela, w celu spłaty wcześniejszego, niegwarantowanego lub nieporęczonego zobowiązania.

§ 5. Udzielenie kredytu lub pożyczki uznaje się za pomoc w następujących przypadkach:

- 1) ich oprocentowanie jest korzystniejsze niż oferowane przedsiębiorcy na rynku;
- 2) są one niezabezpieczone lub niewystarczająco zabezpieczone i udzielone przedsiębiorcy, który nie uzyskałby takiego kredytu lub pożyczki na rynku ze względu na brak zdolności kredytowej.

§ 6. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20 lutego 2001 r. w sprawie określenia przypadków, w których dofinansowanie przedsiębiorców publicznych uznane będzie za pomoc (Dz. U. Nr 28, poz. 307).

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *L. Miller*